

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 46/15

V Luxemburgu 29. apríla 2015

Rozsudok vo veci C-528/13
Geoffrey Léger/Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des
femmes a Établissement français du sang

Trvalé vylúčenie mužov, ktorí mali opakovane pohlavný styk s mužmi, z možnosti darovať krv môže byť odôvodnené so zreteľom na situáciu v dotknutom členskom štáte

Je potrebné preukázať, že pre tieto osoby existuje vysoké riziko nákazy závažnými infekčnými chorobami, ako predovšetkým HIV, a že neexistujú účinné spôsoby detekcie alebo menej obmedzujúce metódy na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia príjemcov

Dňa 29. apríla 2009 lekár Francúzskeho ústavu pre krv (Établissement français du sang) v Metz (Francúzsko) odmietol odber krvi, ktorú chcel darovať pán Léger z dôvodu, že dotknutý muž mal sexuálny vzťah s mužom a že francúzske právo z možnosti darovať krv trvalo vylučuje mužov, ktorí mali taký sexuálny vzťah. Vzhľadom na to, že pán Léger toto rozhodnutie napadol, Tribunal administratif de Strasbourg (Francúzsko) položil Súdnemu dvoru otázku, či toto trvalé vylúčenie je zlučiteľné so smernicou Únie¹. Podľa tejto smernice sú osoby, ktorých sexuálne správanie ich vystavuje vysokému riziku nákazy závažnými infekčnými chorobami, ktoré sa prenášajú krvou, trvalo vylúčené z možnosti darovať krv.

Súdny dvor vo svojom rozsudku z dnešného dňa predovšetkým vyhlásil, že Tribunal administratif de Strasbourg musí určiť, **či v situácii muža, ktorý mal opakovane pohlavný styk s mužom, vo Francúzsku existuje vysoké riziko nákazy závažnými infekčnými chorobami prenášanými krvou**. Na účely tejto analýzy Tribunal administratif de Strasbourg musí vziať do úvahy **epidemiologickú situáciu vo Francúzsku**, ktorá je podľa francúzskej vlády a Komisie špecifická. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že podľa údajov, ktoré mu boli predložené, absolútna väčšina nakazení HIV v období rokov 2003 – 2008 bola dôsledkom pohlavného styku, pričom polovica týchto nových nakazení sa týkala mužov, ktorí mali sexuálny vzťah s mužmi. V rovnakom období táto skupina predstavovala časť obyvateľstva, ktorá je najviac postihnutá nakazením sa HIV, a to 200-násobne viac než v prípade heterosexuálnych obyvateľov Francúzska. Napokon Francúzsko je krajinou s najvyšším výskytom HIV u mužov, ktorí mali opakovane pohlavný styk s mužmi, spomedzi všetkých štátov Európy a Centrálnej Ázie. Tribunal administratif de Strasbourg musí teda overiť, či so zreteľom na súčasný stav medicínskych, vedeckých a epidemiologických poznatkov sú údaje spoľahlivé a naďalej relevantné.

Aj za predpokladu, že by sa Tribunal administratif de Strasbourg domnieval, že muži, ktorí majú opakovane pohlavný styk s mužmi, sú vo Francúzsku vystavení vysokému riziku nákazy chorobami, ako je HIV, vzniká otázka, či je trvalá kontraindikácia darovania krvi v súlade so základnými právami Únie a najmä so **zásadou zákazu diskriminácie z dôvodu sexuálnej orientácie**².

Vzhľadom na možnú diskrimináciu z dôvodu sexuálnej orientácie vo francúzskom práve voči homosexuálnym osobám mužského pohlavia Súdny dvor pripomína, že k akémukoľvek obmedzeniu výkonu práv a slobôd uznaných v Charte základných práv Európskej únie môže dôjsť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú

¹ Smernica Komisie 2004/33/ES z 22. marca 2004, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/98/ES týkajúca sa niektorých technických požiadaviek na krv a zložky z krvi (Ú. v. EÚ L 91, s. 25; Mim. vyd. 15/008, s. 272).

² Článok 21 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.

uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných. Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol, že ak vylúčenie stanovené vo francúzskej právnej úprave prispieva k zníženiu rizika prenosu infekčnej choroby na príjemcu na minimum, a teda k dosiahnutiu všeobecného cieľa spočívajúceho v zabezpečení vysokej úrovne ochrany ľudského zdravia, **nemusela by byť dodržaná zásada proporcionality**. Nemožno totiž vylúčiť, že HIV by bolo možné zistiť účinnými spôsobmi schopnými zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia príjemcov. Vnútroštátny súd musí overiť, či také spôsoby existujú, pričom skúšky by sa mali vykonávať v súlade s najnovšími vedeckými a technickými postupmi.

V prípade, že takéto spôsoby neexistujú, musí Tribunal administratif de Strasbourg overiť, či neexistujú **menej obmedzujúce metódy než trvalé vylúčenie z možnosti darovať krv na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia príjemcov** a predovšetkým, či dotazník a osobný pohovor s kvalifikovaným zdravotníckym personálom umožnia presnejšie identifikovať sexuálne správanie predstavujúce riziko.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106